

zcizení jest potřebí podle § 145, odst. 1, druhá věta, nesp. pat. schválení pozůstalostního soudu. I když se zcizení stalo v souzeném případě proto, aby byla žalobci uhrazena mzda, a třebaže by šlo o obchod podle čl. 273 obch. zák., není to přece takové jednání, které obyčejně bývá spojeno se správou podniku, poněvadž takovýto způsob mzdové úhrady není vůbec pravidelný ani obvyklý. Namítá-li dovolatel, že kancelářský nábytek jest snadno nahraditelný, že Rudolf M. si mohl hned příštího dne nakoupiti účelnější, levnější a lepší nábytek a tak zlepšiti provoz podniku, a že při několikamilionovém podniku prodej několika kusů staršího kancelářského nábytku nehraje žádnou roli, nevyvrátil tím shora vyslovený názor, že zcizování kancelářského zařízení není obvyklou činností správy podniku, ba naopak připouští tím sám, že kancelářského nábytku jest potřebí k řádnému provozu podniku. Dovolatel jest také na omylu, má-li za to, že nedostávající se schválení pozůstalostního soudu bylo nahrazeno usnesením věřitelského výboru ze dne 14. března 1936, proto prý, že podle rozhodnutí č. 12967 Sb. n. s. vyhlášením konkursu na pozůstalost přestává působnost pozůstalostního soudu a že další řízení přechází na soud konkursní a na úřední orgány pozůstalostního řízení. Neboť uvedené rozhodnutí se týkalo jmění, které patřilo do konkursní podstaty, kdežto v souzeném případě jde o jmění vyloučené z konkursní podstaty, takže nemůže býti předmětem konkursního řízení, nýbrž jest volným jměním pozůstalostním a musí býti posuzováno podle obecných právních pravidel (§§ 12, 47, odst. 1, konk. ř.). Důvodně uznal proto odvolací soud, že prodej kancelářského nábytku jest právně neúčinný.

Čís. 16308.

Otázku, kdo jest pomocným dělníkem ve smyslu § 341 ex. ř., jest posouditi podle předpisů živnostenského řádu (§ 73 živn. ř.).

Při živnosti stavitelské jest pokládati za pomocné dělníky jak zedníky, tak jejich přidavače.

(Rozh. ze dne 17. září 1937, R I 1103/37.)

E x e k u č n í s o u d vyhověl návrhu vymáhajícího věřitele na povolení vnučené správy stavitelské živnosti a koncese provozované povinným. **D ů v o d y:** Provedeným šetřením, zejména dotazem na obchodní a živnostenskou komoru v P., okresní úřad v P. a stavební ředitelství I. sboru bylo zjištěno, že dlužník provozuje koncesovanou živnost stavitelskou, k jejímuž nastoupení se vyžaduje průkaz zvláštní způsobilosti, a to s jedním kancelářským úředníkem a s občasnou výpomocí svého bratra architekta Jana W. Toho času však je u něho zaměstnáno na stavbě budovy lesní správy v O. 15 zaměstnanců, tedy více než 4 pomocníci. Jsou proto u něho splněny předpoklady zpeněžení koncesované živnosti podle § 341 ex. ř. **R e k u r s n í s o u d** zamítl návrh.

Nejvyšší soud obnovil usnesení soudu první stolice.

Důvody:

Nelze přisvědčiti názoru rekursního soudu, že s hlediska § 341, odst. 1, ex. ř. nelze za »pomocné dělníky« při stavitelské živnosti pokládati obyčejné dělníky, nýbrž jen pomocníky vyššího druhu. Otázku, kdo jest podle dotčeného ustanovení »pomocným dělníkem« (»Hilfsarbeiter«), jest posouditi podle předpisů živnostenského řádu, neboť § 341 ex. ř. na něj svým obsahem poukazuje. Podle § 73 živn. ř. jsou pomocnými dělníky (»Hilfsarbeiter«) všechny pracovní osoby, které při živnostenských podnicích jsou v pravidelném zaměstnání, bez rozdílu věku a pohlaví, a to pomocníci (obchodní pomocníci, tovaryši, sklepníci, kočí při živnostech dopravních a pod.), tovární dělníci, učedníci a ony osoby pracovní, jichž se užívá k podřízeným službám pomocným při živnosti. S hlediska dotčeného zákonného ustanovení jest tedy za »pomocné dělníky« při živnosti stavitelské pokládati nejen vyučené zedníky, nýbrž i jejich přidavače, jejichž práce je v živnosti stavební po případě při provádění stavby stále nutná, takže jsou v nerozlučné spojitosti s vlastní živnostenskou činností vyučených zedníků. Bylo-li tedy soudem první stolice zjištěno, že povinný zaměstnává na stavbě budovy lesní správy v O. 15 zaměstnanců, je rozsah jeho stavitelské živnosti takový, že je na ni podle § 341, odst. 1, ex. ř. možná exekuce vnučenou správou. Bylo proto odůvodněnému dovolacímu rekursu vyhověno.

Čís. 16309.

Pokud jest politickou obec pokládati za stavebnici školy z pohodlí, přesto, že při zadání a provádění stavby školy vystupovala místní školní rada a že pro stavbu školy nebyla odhlasována finanční úhrada (§ 10 zák. č. 329/1921 Sb. z. a n.).

(Rozh. ze dne 17. září 1937, Rv I 246/36.)

Žalobci se domáhají jako postupníci Emanuela D., stavitele v H. M., zaplacení 48.012 Kč 15 h s přísl. na žalované politické obci B. a osadě B. K odůvodnění žaloby přednesli: Dne 27. dubna 1927 se obecní zastupitelstvo žalované politické obce B. usneslo, aby byla příslušným úřadům podána žádost o povolení stavby měšťanské školy v B. Poté podala obecní rada žalované obce B. žádost k zemské školní radě v P., aby bylo zavedeno šetření o zřízení dotčené měšťanské školy, a v ní uvedla, že potřeba oné školy pro B. a široké okolí jest nutná, že byl zřízen komitét ze zástupců obce i osady B., který podnikl další kroky k získání potřebného kapitálu k postavení školy, a že té doby je kapitál, potřebný k postavení měšťanské školy, již zajištěn. Dne 16. července 1927 se obecní zastupitelstvo žalované obce usneslo, že se obec B. zavazuje hraditi veškerý náklad spojený se zřízením a vydržováním měšťanské školy v B., že schvaluje příspěvek žalované osady B. na stavbu školy a že zřizovatelem školy je obecní zastupitelstvo za těchto